

Î N C H E I E R E

06 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat
Ion Druță

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Burlacu Lidia,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Lidiei Burlacu împotriva Primăriei orașului Ștefan Vodă, intervenienți accesorii Oficiul Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat, Primarul orașului Ștefan Vodă - Popa Vladimir cu privire anularea dispoziției privind încetarea contractului individual de muncă, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și la cererea de chemare în judecată a Oficiului Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat împotriva Primăriei orașului Ștefan Vodă cu privire la anularea dispoziției de încetare a contractului individual de muncă,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2015 prin care a fost respins apelul declarat de către Burlacu Lidia și menținută hotărîrea Judecătoriei Ștefan Vodă din 07 octombrie 2015, prin care acțiunile au fost respinse,

c o n s t a t ă :

La 04 august 2015, Burlacu Lidia a depus cererea de chemare în judecată împotriva Primăriei orașului Ștefan Vodă, intervenienți accesorii Oficiul Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat, primarul orașului Ștefan Vodă - Popa Vladimir cu privire la anularea dispoziției privind încetarea contractului individual de muncă, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că prin dispoziția Primarului or. Ștefan Vodă nr. 38-P din 09 aprilie 2014 a fost angajată în funcția de director al Bibliotecii publice orășenești, începînd cu data de 10 aprilie 2014.

Indică reclamanta că prin dispoziția Primarului or. Ștefan Vodă nr. 53-P din 18 iunie 2015, a fost concediată în legătură cu încetarea contractului individual de muncă în circumstanțe care nu depind de voința părților.

Menționează că decizia sus menționată nu i-a fost adusă la cunoștință, aflînd despre aceasta în momentul cînd i-a fost interzis accesului la locul de muncă.

Invocă că la demersul înaintat în adresa Oficiului Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat, i s-a comunicat că la 17 iulie 2015 a fost eliberată din funcție în

temeiul dispoziției Primarului or. Ștefan Vodă nr. 53-P din 18 iunie 2015 cu privire la încetarea contractului individual de muncă în circumstanțe ce nu depind de voința părților.

Consideră că dispoziției Primarului or. Ștefan Vodă nr. 53-P din 18 iunie 2015 este una ilegală, deoarece ea nu a fost preavizată, iar dispoziția de concediere nu i-a fost adusă la cunoștință pînă în prezent, fiind încălcată procedura de concediere.

Relevă că avînd calitatea de membru de sindicat la eliberarea sa din funcție, nu a fost solicitată consultarea prealabilă a organului sindical.

Afirmă că prin încălcarea dreptului la muncă i-a fost cauzat un prejudiciu moral, pe care îl estimează la suma de 5000 lei, ce urmează a fi încasat din contul Primăriei or. Ștefan Vodă.

Solicită anularea dispoziției Primarului or. Ștefan Vodă din 18 iunie 2015, nr. 53-P „Cu privire la încetarea contractului individual de muncă în circumstanțe ce nu depind de voința părților”, restabilirea la muncă în funcție de director al Bibliotecii publice orașenești Ștefan Vodă, încasarea salariului mediu pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, prejudiciului moral în mărime de 5000 lei și a cheltuielilor de judecată.

La 07 octombrie 2015, reclamanta Burlacu Lidia și-a concretizat cerințele menționînd că renunță la capătul de cerere ce ține de restabilirea sa în funcția deținută, substituindu-și acest capăt de cerere cu solicitarea încasării unei compensații bănești în mărime de 3 salarii medii lunare (f. d. 51).

La 14 august 2015, Oficiului Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat a depus cererea de chemare în judecată împotriva Primăriei orașului Ștefan Vodă cu privire la anularea dispoziției de încetare a contractului individual de muncă.

În motivarea acțiunii a indicat că în urma supunerii controlului de legalitate a actelor emise de administrația publică locală, s-a concluzionat că dispoziția nr. 53-P din 18 iunie 2015 „Cu privire la încetarea contractului individual de muncă în circumstanțe ce nu depind de voința părților” contravine art. 83 alin. (1) din Codul muncii.

Susține că a expediat în adresa Primarului or. Ștefan Vodă notificarea nr. 1304/OT3-516 din 17 iulie 2015 prin care a solicitat abrogarea dispoziției enunțate, iar drept răspuns la notificarea înaintată, în adresa Oficiului Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat a parvenit răspunsul nr. 590 din 24 iulie 2015 prin care a fost refuzat în abrogarea actului administrativ solicitat, fiind anexată copia unui proces-verbal de aducere la cunoștință a dispoziției nr. 53-P din 18 iunie 2015 fără dată și număr, fapt care contravine pct. 1.4 din hotărîrea Guvernului nr. 618 din 05 octombrie 1993 pentru aprobarea Regulilor de întocmire a documentelor organizatorice și de dispoziție și Instrucțiunii-tip cu privire la ținerea lucrărilor de secretariat în organele administrației publice centrale de specialitate și ale autoadministrării locale ale Republicii Moldova.

Afirmă că Primarul or. Ștefan Vodă nu a comunicat Lidiei Burlacu despre desfacerea contractului de muncă, anterior emiterii dispoziției, iar procesul-verbal prin care este confirmat refuzul acesteia de a face cunoștință cu dispoziția de concediere contravine prevederilor legale.

Solicită anularea dispoziției nr. 53-p din 18 iunie 2015 „Cu privire la încetarea contractului individual de muncă în circumstanțe ce nu depind de voința părților”.

Prin încheierea Judecătoriai Ștefan Vodă din 18 august 2015, s-a conexasă pricina civilă nr. 3-50/15 depusă de Oficiul Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat împotriva

Primăriei or. Ștefan Vodă privind anularea actului administrativ și pricina civilă nr. 2-278/15 la cererea de chemare în judecată depusă de Burlacu Lidia împotriva Primăriei or. Ștefan Vodă, intervenienți accesorii Oficiul Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat, Popa Vladimir cu privire la contestarea actului administrativ într-un singur proces, atribuindu-i nr. 2-478/2015 (f. d. 23).

Prin hotărârea Judecătorei Ștefan Vodă din 07 octombrie 2015, acțiunile Lidiei Burlacu și acțiunea Oficiului Teritorial Căușeni al Cancelariei de Stat împotriva Primăriei or. Ștefan Vodă au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2015, a fost respins apelul declarat de către Burlacu Lidia și menținută hotărârea primei instanțe.

În favoarea concluziei enunțate instanțele judecătorești cu referire la prevederile art. 81, art. 82 lit. i) din Codul muncii, care reglementează aspectele ce țin de temeiurile încetării contractului individual de muncă, încetarea contractului individual de muncă în circumstanțe ce nu depind de voința părților, care indică că contractul individual de muncă încetează în circumstanțe ce nu depind de voința părților în caz de atingere a vârstei de 65 de ani de către conducătorul unității de stat, inclusiv municipale, sau al unității cu capital majoritar de stat, au reținut legalitatea dispoziției Primarului or. Ștefan Vodă nr. 53-P din 18 iunie 2015, prin care Burlacu Lidia a fost eliberată din funcția deținută în legătură cu atingerea vârstei de pensionare de 65 ani.

La 16 februarie 2016, prin intermediul oficiului poștal, Burlacu Lidia a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerînd-o neîntemeiată și emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material, interpretînd eronat prevederile art. 76 lit. k), art. 81 art. 82 lit. i) din Codul muncii.

Susține că angajatorul era obligat să respecte prevederile art. 81 din Codul muncii pentru a înceta legal contractul de muncă și să aducă la cunoștința salariatului sub semnătură dispoziția nr. 53-P din 18 iunie 2015, cel târziu la data eliberării din serviciu, adică la 18 iunie 2015, iar în caz de refuz a salariatului de a confirma prin semnătură comunicarea dispoziției, angajatorul urma prin dispoziție să formeze o comisie în componența căreia să fie cel puțin câte un reprezentant al angajatorului și un reprezentant al salariaților, pentru a adevăra refuzul salariatului concediat, procedură analogică celei prevăzute la art. 76 lit. k) din Codul muncii.

La 15 iunie 2016, prin intermediul oficiului poștal, Primăria or. Ștefan Vodă a depus referință asupra recursului declarat de către Burlacu Lidia, invocînd caracterul neîntemeiat al acestuia și legalitatea deciziei instanței de apel, solicitînd respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

La 30 iunie 2016, prin intermediul oficiului poștal, recurenta Burlacu Lidia a depus supliment la cererea de recurs prin care a anexat acte, invocînd că acestea atestă motivul real a încetării contractului individual de muncă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei instanței de apel din 02 decembrie 2015 a fost expediată în adresa recurentului la 21 decembrie 2015, fapt confirmat prin scrisoare de însoțire nr. 4193 (f. d. 94), însă, probe care ar confirma și recepționarea acesteia de către recurent la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 16 februarie 2016, în termen.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Burlacu Lidia, este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Burlacu Lidia, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

De altfel, nu va fi dată nici o apreciere actelor care au fost anexate de către recurentă ca supliment la cererea de recurs, deoarece, nu pot fi anexate la cererea de recurs și nu sunt examinate de instanța de recurs probe adiționale ale participanților la proces care confirmă existența sau inexistența circumstanțelor de fapt cu caracter material-juridic, pe care se întemeiază pretențiile sau obiecțiilor părților, or potrivit art. 442 alin. (1) CPC, judecînd recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărîrii atacate, fără a administra noi dovezi.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Burlacu Lidia, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Burlacu Lidia ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Burlacu Lidia se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță